עזרא – בבא קמא

(1) אמר רב
ואיתמא רב שמואל בר מרתא גדול תלמוד תורה יותר מבנין בית המקדש שכל זמן שברוך בן נריה קיים לא הניחו עזרא ועלה

עזרא
וְסִיעָתוֹ וַחֲבוּרָתוֹ לֹא עָלוּ בְּאוֹתָהּ שָׁנָה וְלָמָּה לֹא עָלָה בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עֶזְרָא שֶׁהָיָה צָרִיךְ לְבָרֵר תַּלְמוּדוֹ לִפְנֵי בָּרוּךְ בֶּן נֵרִיָּה וַעֲלָה בָּרוּךְ בֶּן נֵרִיָּה אֶלָּא אֲמָרִי בָּרוּךְ בֶּן נֵרִיָּה אָדָם גָּדוֹל וְעָשִׁישׁ הָיָה וַאֲפִלּוּ בְּגַלְקְטִיקָא לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִטָּעֵן ׀

שבכל זמן שברוך בן נריה קיים לא הניחו עזרא ועלה. שום לך למוה למה לא עלה עזרא עם זרובבל ביומי כורש עד השנה השביעית לדריוש הלחמון לאחר שנגמר הבית כמו שכתוב בעזרא וכל ובלבלם בהדם התמיהי היא שנת השביעית למלך וגו' (עזרא ז) וכמדקדם שהיה לומד תורה מפי כרוך בן נריה בבבל וכרוך לא עלה מבבל ומת שם בתוך השנים הללו ולמטן לעיל כרוך נתגבה בשנת שתים לדריוש בבבל היה מתגבה ובינה שפרוש לרובנים.

(2) תַּנְיָא, רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר: רָאוּי הָיָה עֶזְרָא שֶׁתִּינָתֵן תּוֹרָה עַל יָדוֹ לְיִשְׂרָאֵל, אִילְמָלֵא לֹא קָדְמוֹ מֹשֶׁה. בְּמֹשֶׁה הוּא אוֹמֵר "וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים", בְּעֶזְרָא הוּא אוֹמֵר "הוּא עֶזְרָא עָלָה מִבָּבֶל". מָה עֲלִיָּיה הָאֲמוּר כָּאן תּוֹרָה – אַף עֲלִיָּיה הָאֲמוּר לְהַלָּן תּוֹרָה. בְּמֹשֶׁה הוּא אוֹמֵר "וְאֹתִי צִוָּה ה' בָּעֵת הַהִיא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים", בְּעֶזְרָא הוּא אוֹמֵר "כִּי עֶזְרָא הֵכִין לְבָבוֹ לִדְרשׁ אֶת תּוֹרַת ה' וְלַעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט". וְאַף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִיתְּנָה תּוֹרָה עַל יָדוֹ – נִשְׁתַּנָּה עַל יָדוֹ הַכְּתָב.

(3) (א) ואלו לא נזכר מכאן שנתן מצות תלוי ומעשים בזמנו ליעזרא מכאן שנתן ע"י עזרא ובדמיות כמהדרין דכ"ע ב' הני רבוי עזרא שהיתה תורה על ידו ליעזרא מלמד מכאן. במאי ס"ל ומאי שלא כלשיטם ובמאי ס"ל כוח ועזרא שלא כי' בשנת השניה לצאתם מקרים ומשפטים בעזרא ס"ל כי עזרא ובי' ולמד ליעזרא מן ומשפט. ולמן הכותב ביקר בתורת אלוהיו והוכה שכוחב. דלוס בודאי כי' משם מיומד כאשר לא קם כמוהו בישראל כיעזרא מלא דרך בשלמות היינו חקים ומשפטים. וג"ו דייק בשנת שתינתן בהוכה על ידו ליעזרא. אי' שיקר מה שלמד מקכ"ש הני הוכה והביאוה למשה לא כי' תשבר מלא על ידו וזה הכח ניתן למשה יחד בשנת לוחות ולתשעות כשנתלה נכתוב ואתי זוה כ' בשת היתה חקים ומשפטים ועוד כשה מקראות מנוהר כס' שמות אבל כלמוד ליעזרא זה כדרך שנתלה ניתן למשה זה בשת שבעית ס"ו אז ביומי עזרא. וכי' נשבח שבעית ס"ו אז ביומי עזרא כי אז כי' יסוד לגלות אחל כוס שבשבעת לנו לדעים לזה בלימוד כמ"ש. וגם עתה סיפ' יד כ' על עזרא וכרמיה הלמוד הזה לאין מכלית:

(4) כי הלל
רחם לחכמי המשנה ותמרו [בסנהדרין י"ע ן] דהי' רחוי שתשרה עליו שכינה כמשרע"ה וע"ם כמהרש"ל נחש"ל הטעם, והספיקוהו עם תלמידו של עזרא כי גם לעזרא למדו [עם כ"ל סע"ב] דהי' רחוי שתהגמן תורה על ידו כמשה, ושניהם עזרא והלל יסדו תורה בחרן ישראל לאחר שנשתכחה כמ"ש [בסוכה כ' סע"ל], הלל עזרא עיקר מה שיסד הי' תורה בבבלי ע"כ לומר שתהגמן תורה, לאפ הלל עיקר יסודו הי' תורה שבע"פ ע"כ לומר שתשרה שכינה דבילוי תורה שבע"פ הוא ע"י הברחת שכינה, וע"י נתגלה למשרע"ה כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש, ועזרא הי' עם נחמי' יחד רחבי הדור כמ"ש [בסנהדרין ל"ו ב'], ושניהם רחבי חגבי זכר"ג ורחבי מביאי גאולה דניה שני לעולם שהוא תתעוררות דלתתא דהופעת אור הגאולה העזר [לעיל כימין ד'], וכל ענין נחמי' כלול בעזרא דע"כ נקרא ספר נחמי' על שם עזרא כמ"ש [בחלק ל"ג ב] לפי דשם נהן טעם על שבזו לעומת דנחמי', כוח כוח הכי כלול כל שבזו שהוא תקיקת דבכי תשתו שתידם בעולם על שם עזרא והכי כלול בו ע"כ עזרא לעיקר בכל מקום לניהגת התורה על ידו ולייחס הלל לתלמידו:

(5) בסנהדרין ויה דרבי אומר. דנקט בגמ' דהן ליעזרא יתירא לגמרי בכל נכנל נעלמו של עזרא לנקוט שם בכל נתכוון לפי שרשה מוסס שנתברטו נהן ולשה שהיו תכמי הדור בילין כמו ומן פוד בכנל שיתעסק בתורה נהן ליתכון עמד והפרים פסוליהן והוליכן עמו והדור שרשו הפרכתה הכמיו שהם ולא שהם שיתברטו נהן אלו הפסולין הטוליס ולדורות הבאים שמי כיון דאמר מר (לקמן דף כ"ו) לעבת הגדול היכה שם שהם הי יוכנים מייתבי כהוגה ולייה בכל יום מחבר זהירי בפסולי:

(6) כח. ועלי הטה חסד לפני המלך וכו':
בפסוק זה נמצא כל האיב.

(7) אמר רב
שמעלה עלי:

(8) ורש"י ז"ל
שלוי שאין שמעלה
וי"ש יתלין - עצמו
ורש"י שם.

(9) תוס' דגד ד"ה דגוים

(10) תוס' שאנ ואמ"ר

(11) תוס' ר"ת ז"ל:

Scanned by CamScanner